

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 ianuarie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Andrei Harghel și Iurie Diaconu,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți și partea vătămată Tatiana Dicusară, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013 în privința lui

Ceresău Vasile Efim, născut la 30.08.1967, originar și locuitor al or. Sîngerei, str.Păcii 63.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 04.08.2010 pînă la 11.06.2012;

Instanța de apel de la 10.07.2012 pînă la 19.06.2013;

Instanța de recurs de la 23.10.2013 pînă la 22.01.2014.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursurilor în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 11 iunie 2012 procesul penal în privința lui Ceresău Vasile pe art.190 alin.(4), 179 alin.(2) CP a fost încetat în legătură cu faptul că există circumstanțe care exclud tragerea lui la răspundere penală.

2. Pentru a se pronunța instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului Ceresău Vasile, faptul că dînsul în perioada de timp 20.02.2009 și pînă la 28.08.2009, cu scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, dîndu-se drept proprietarul automobilului de model „Dacia-Logan” cu numărul de înmatriculare CNZ 956, care de facto aparținea „Î.M. și Compania-Consulting Grup” S.A., care la moment se afla în arenda întreprinderii de taxi „BG Serviciu” S.R.L., și, folosindu-se de relațiile de încredere, prin înțelegere verbală a vîndut automobilul dat cet. Dicusară Tatiana, primind de la ultima, în mai multe rate suma de 6200 euro, cauzînd, astfel, părții vătămate un prejudiciu material considerabil în valoare de 91200 lei.

Respectivele acțiuni au fost calificate de organul de urmărire penală în temeiul art.190 alin.(4) CP, ca escrocherie, adică *dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții mari.*

Tot el, se învinuiește că, la 09.01.2010, aproximativ la ora 13.20, intenționat, înțelegînd caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a pătruns ilegal în gospodăria lui Dicusară Tatiana din or.Sîngerei, str.C.Stamati 4 și ulterior în casă, unde a amenințat copiii acesteia și întreaga familie cu omor și răfuială fizică, iar la cererea victimei Constantin Dicusară de a părăsi

domiciliul ultimului, Ceresău V. nu a reacționat, continuându-și acțiunile sale criminale.

Acțiunile respective au fost calificate de organul de urmărire penală în temeiul art.179 alin.(2) CP, ca *violare de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, acțiuni săvârșite cu amenințarea, aplicarea violenței*. Instanța de fond a adoptat soluția menționată mai sus.

3. Sentința a fost atacată de către:

- procuror, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare, motivînd, că instanța de fond a adoptat o sentință ilegală și neîntemeiată. Susține, că instanța de fond neîntemeiat a încetat procesul penal în baza art.190 alin.(4), 179 alin.(2) CP nu a dat apreciere cuvenită probelor administrate în ședința de judecată și nu a constatat vinovăția inculpatului, prin ce s-au încălcat drepturile părții vătămate T.Dicusară;

- partea vătămată Dicusară Tatiana, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare motivînd, că în ședința de judecată au fost prezentate suficiente probe elocvente, care demonstrează vinovăția inculpatului V.Ceresău în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(4), 179 alin.(2) CP.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013 au fost admise apelurile procurorului și al părții vătămate Tatiana Dicusară, casată sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Ceresău Vasile Efim se declară vinovat și condamnat:

- pe art.196 alin.(1) CP - amendă în mărime de 200 unități convenționale-4000 lei;

- pe art.179 alin.(2) CP- amendă în mărime de 300 unități convenționale-6000 lei.

În baza art.84 CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul total al pedepselor aplicate, a-i determina lui Ceresău Vasile Efim pedeapsa definitivă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale -10 000 lei.

Instanța de apel a concluzionat, că în sentința adoptată de către instanța de fond probele cercetate nu au primit nici analiză, nici apreciere, instanța reducîndu-se doar la expunerea conținutului acestor probe, la enumerarea lor. Or, în condițiile, cînd inițial, instanța a descoperit că pe cauză sînt prezente un șir de abateri de la normele procedurale, care ar putea afecta procesul penal, și ar avea impact asupra învinuirii formulate, urma ca să se determine, dacă urmează a cerceta sau nu probele propuse și mijloacele de probe în suportul învinuirii.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au atacat cu recursuri ordinare:

- procurorul, solicitînd casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare pentru a-l condamna pe Ceresău V. pe tot volumul de învinuire, considerînd că pentru aceasta în dosar se conțin suficiente probe, iar instanța de apel le-a dat apreciere greșită. Recurentul în recurs face referire la depozițiile părții vătămate T. Dicusară, martorilor O. Casian, I. Bursuc, I. Berliba, E. Gogu, procesele-verbale de confruntare ale lor cu inculpatul;

- partea vătămată T. Dicusară, solicitînd rejudecarea cauzei și condamnarea inculpatului pe art. 190 alin. (4) și 179 alin. (1) CP, însă nu-și motivează soluția.

6. Verificînd argumentele recursurilor în raport cu actele cauzei, Colegiul penal atestă că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

7. Condamnarea lui Ceresău V. în baza art. 179 alin. (1) CP nu se contestă. Colegiul consideră corectă hotărîrea instanței de apel în astă parte.

Referitor la condamnarea lui Ceresău V. în baza art. 196 alin. (1) CP, instanța de apel a relevat că calificarea acțiunilor acestuia în aspectul nominalizat și vinovăția lui se demonstrează prin mai multe probe, avînd în vedere: declarațiile părții vătămate T. Dicusară, martorilor E. Gogu, G. Răzlog, I. Borș, O. Goraș, I. Bursuc, O. Romandaș, precum și:

- procesul-verbal de confruntări dintre Ceresău V. și T.Dicusară din care rezultă, că întrebarea privind perfectarea documentelor asupra automobilului, a apărut după apariția conflictelor dintre participanții la confruntări (f.d.66-67, vol. II);

- procesul-verbal de confruntări între Ceresău V. și V.Țîbîrnă, în care rezultă, că V.Țîbîrnă explică, că dînsul a transmis banii în sumă de 3000 euro lui L.Țîbîrnă, iar acesta i-a transmis lui V.Ceresău (f.d.68-69, vol. II);

- procesul-verbal de confruntări dintre Ceresău V. și O.Casian, în care O.Casian a explicat, că a văzut L. Țîbîrnă a transmis bani lui Ceresău V. (f.d. 70, vol. II);

- procesul-verbal de confruntări dintre Ceresău V. și Gh. Josan, din care rezultă, că ultimul a văzut cînd L.Țîbîrnă a transmis bani lui Ceresău V. (f.d.72, vol. II);

- procesul-verbal de confruntări dintre L.Țîbîrnă și Ceresău V., din care rezultă, că L.Țîbîrnă știa despre faptul că Ceresău V. dorea să vîndă automobilul în cauză lui T.Dicusară cu 6200 euro (f.d.73-74, vol. II);

- contractele de răscumpărare a automobilelor, foile de parcurs, fișa personală (f.d.60-63, 64, 65, 66, 67 vol. III) ș.a..

Făcînd analiza probelor enunțate mai sus, dîndu-le aprecieri prin prisma prevederilor art.101 CPP, instanța de apel a ajuns la concluzia, că în acțiunile lui Ceresău V. se cuprind elementele infracțiunii, prevăzute de art.196 alin.(1) CP, dar nu a celei prevăzute de art.190 alin.(4) CP.

Astfel, potrivit dispoziției art.190 alin.(1) CP, este pasibilă răspunderii penale, *dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere*.

Instanța de apel a notat, că obiectul juridic special al infracțiunii respective este constituit din relațiile sociale cu caracter patrimonial, nașterea și dezvoltarea cărora trebuie să se bazeze pe buna credință și încredere între subiecții afacerilor, fie persoane fizice, fie juridice.

Infracțiunea de escrocherie este materială și se consideră consumată din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului la cel vinovat, iar făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi, sau a dispune de bunurile străine.

Însă așa ceva din materialele cauzei nu rezultă.

Potrivit învinuirii formulate de organele de urmărire penală, Ceresău V. se învinuiește că în perioada de timp 20 februarie 2009 pînă la 28 august 2009, în scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, dîndu-se drept proprietarul automobilului de model „Dacia-Logan” nr. CNZ -956, care de fapt aparținea la „Compania-Consalting Grup” SA, și care la moment se afla în arenda întreprinderii „BG Serviciu” SRL, folosindu-se de relațiile de încredere, prin înțelegere verbală a vîndut cet. T.Dicusară automobilul, primind de la aceasta în rate 6200 euro, cauzînd părții vătămate prejudiciu material considerabil.

Pornind de la conținutul învinuirii, formulate în aspectul respectiv, instanța de apel a convenit, că nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul judecării cauzei, nu au fost acumulate probe, care ar demonstra faptul, că Ceresău V. ar fi avut intenția de a însuși banii primiți de la T.Dicusară, și în acest scop ar fi înșelat-o pe T.Dicusară privitor la statutul bunului care urma a fi transmis acesteia, că banii respectivi i-ar fi primit ca urmare a înșelăciunii ori abuzului de încredere.

Mai mult, din conținutul învinuirii formulate nu rezultă, că lui Ceresău V. i s-ar fi imputat faptul, că banii respectivi au fost însușiți de către acesta - condiție necesară în cazul unui act de excrocherie.

Aceste circumstanțe nu au fost demonstrate în cadrul judecării cauzei. Dimpotrivă, în ședința de judecată și-a găsit confirmare faptul că o bună parte din bani au fost utilizați în interesele întreprinderii, fapt ce rezultă din declarațiile atît a inculpatului, cît și a părții vătămate T.Dicusară, a martorilor E.Gogu, O.Romandaș, cît și din procesele-verbale de confruntări menționate mai sus.

Din aceste surse rezultă informația, că banii au fost luați de la T.Dicusară cu împrumut, și au fost utilizați pentru necesitățile întreprinderii, al cărei fondator și proprietar era nu numai V.Ceresău, ci și alte persoane. Mai mult, din declarațiile martorului I.Borș, care continuă să fie director la „ BG Serviciu” rezultă, că întreprinderea a recunoscut datoria de 6200 euro în raport cu T.Dicusară, nu refuză să întoarcă datoria respectivă, dat fiind faptul, că banii chiar dacă au fost însușiți parțial de Ceresău V., pînă la urmă au fost folosiți pentru necesitățile întreprinderii - procurarea motorinei, achitarea plăților de leasing, alte cheltuieli curente.

Din probele enumerate mai rezultă, că T.Dicusară cunoștea în care scopuri sînt folosiți banii ei, că nu a obiectat asupra modului de folosire a lor. Faptul, că V.Ceresău nu a avut intenția de a însuși banii respectivi rezultă și din aceia, că de către acesta pînă la urmă au fost restituiți părții vătămate toată suma, chiar și mai mult - în loc de 6200 a restituit 8000 euro, fapt confirmat de către T.Dicusară.

Faptul, că banii au fost reîntorși mai tîrziu, nu poate fi tratat ca dovadă, că la momentul transmiterii lor, Ceresău V. deja avea scop de însușire a lor prin escrocherie. Or, în ședința de judecată s-a stabilit, că reținerea banilor a fost în legătură cu situația de conflict, ce a apărut între Ceresău V. și sora pătimatei L.Țîbîrnă, cît și cu T.Dicusară nemijlocit. Toți martorii pe cauză au

confirmat, că situația legată de automobilul în litigiu s-a iscat doar după ce a apărut conflictul cu L.Țîbîrnă, respectiv și cu T.Dicusară.

Cele menționate mai sus, dar și faptul cum este formulată învinuirea, au impus instanța de apel a reține în sarcina lui Ceresău V. faptul, că dînsul în perioada de timp 20 februarie 2009 pînă la 28 august 2009, în scopul cauzării de daune materiale în proporții mari proprietarului, prin înșelăciune, dîndu-se drept proprietarul automobilului de model „Dacia-Logan” nr. CNZ -956, care de fapt aparținea la „Compania-Consalting Grup” SA, care la moment se afla în arenda întreprinderii „BG Serviciu” SRL, folosindu-se de relațiile de încredere, a primit de la T.Dicusară în rate 6200 euro, echivalent 91 200 lei, pe care nu le-a îndreptat la achitarea automobilului promis, ci le-a utilizat întru asigurarea activității întreprinderii, faptă ce nu constituie o însușire.

În opinia instanței de apel, probele acumulate demonstrează, că acțiunile lui Ceresău V. urmează a fi încadrate în baza art.196 alin.(1) CP-*cauzarea de daune materiale în proporții mari proprietarului prin înșelăciune, cînd fapta nu constituie o însușire.*

Or, Colegiul remarcă, că încadrarea și gradul de vinovăție pe acest articol de lege inculpatul nu-l contestă.

Colegiul relevă și faptul, că argumentele recursului procurorului semnaleză asupra unor relații dintre Ceresău V. și T. Dicusară privind procurarea automobilului, însă ele nu demonstrează vinovăția inculpatului în escrocherie.

Astfel, argumentele recursurilor privind remiterea cauzei pentru rejudecare nu se regăsesc în temeiurile pentru recurs din cele prevăzute art. 427 CPP, de aceea acestea se apreciază ca inadmisibile.

În consecință, raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) CPP, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, această instanță a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 CPP, de aceea se cere unica concluzie privind inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 431, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de Procedură Penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți și partea vătămată Tatiana Dicusară, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 19 iunie 2013 în privința lui **Ceresău Vasile Efm**, ca vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 februarie 2014, ora 9³⁰.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Andrei Harghel

Iurie Diaconu